
PRVDENTIA·PRÆSTAT
EX·LIBRIS
HEW·MORRISON

FAILTE

DO 'N

FHIOR UASAL IAIN F. CAIMBEUL ILE,

AIR DHA BHI 'N A CHEANN-SUIDHE

AIG COINNEAMH BHLIADHNAIL NAN ILEACH

AN TALLA BAILE GHLASCHU,

Mios Deireannach an Fhogharaidh, 1878.

A SHAIR IONMHUINN AGUS OIRDHEARC,—

Tha Muinntir Ile a' cur fàilte oirbh an nochd! Agus tha iad uile a' guidhe slàinte, sonas agus fad làithean dhuibh féin agus do bhuill eile 'ur teaghlaich. 'S e dùrachd cridhe nam mìltean aig an tigh agus thairis 'ur coinneachadh a ghlacadh 'ur làimh, briathran 'ur beòil a chluinntinn agus 'ur n-eudan faoilidh fhaicinn. Tha an gràdh iongantach so a' lìonadh anam gach sean agus òg,—anam na h-aois le'n cuimhne sibh agus na h-òige nach fhaca sibh ach a fhuair 'ur n ainm agus 'ur deadh chliù o na seann ràimh Ileach. Agus n'am biodh feum air mar ann an àm o shean cha bhiodh aon a b' urrainn làmh a thogail nach leanadh sibh gu blàr is buaidh.

A nis anns na facail so ceadaichibh dhuinn taingealachd lìonta ar cridheachan a chur an céill air son gu'n deachaidh sibh uair eile a dh'amharc Ile, agus air son na h-onoir mhòir a chuir sibh oirnn le tighinn 'nar measg air an fheasgar so mar ar Ceann-feadhna. 'Se dùil chinnteach gach aon againn nach fhada gus am faicear sibh a rìs. Tha an sealladh so dhibh mar ghath soluis do ar n-anam a' toirt sgeula caoin dhuinn air an aimsir shona a dh'fhalbh. Riamh o'n thachair ann an cùrsa an Fhreasdail gu'n d' fhàg sibh féin agus an teaghlach mòr-chridheach, fialaidh agus maiseach d'am buin sibh ar n-eilean dùthchais bha sùil nan Ileach 'n 'ur déigh,—'g 'ur leantuinn le gaol fìor màthar air nach tig aon chuid fannachadh no caochladh a chaoidh. Tha déine a' ghràidh so a' meudachadh le triall nam bliadhna. Agus gu dearbh 's math a dh' fheudas Gàidheil Ile uaill a dheanadh ásaibh. Thàinig sibh o shìnnsearachd fhiachail aig an robh an t-eilean fada mar shealbh agus anns an do thuinich iad le samhuil glòir Rìgh nan eilean. Thàinig sibh o mhàthair is athair a sheas àrd ann an urram na rìgheachd. Tha e mar an ceudna cur gàirdeachais oirnn gu'm bheil buill eile 'ur teaghlaich,—maighdeannan àluinn Ile,—ann an càird phòsda ri àrd thriathan agus mhoraircean na dùthcha, o thuineadh Sir Coinneach mu Thuath gu Caisteal Iarl Ghranbhil mu Dheas. Cha'n iad na daimhean so uile gidheadh, sònruichte agus onorach agus mar a ta iad annta féin, na freumhan o'm bheil ar déigh oirbhse agus air 'ur teaghlach a' fàs; ach na cliùthan agus na buadhan agus an caoimhneas àrd-chridheach leis am bheil sibh air 'ur sgeadachadh. Is aithne dhuinn 'ur saothair phearsonta

féin ann an seirbhis an Ard-riaghlaidh agus na Banrigh'nn; 'ur turuis an tìrean céin, troimh sheachd ranna ruadh an domhan, maille ris na leabhraichean sgiobalta, solusach a sgrìobh sibh air na ceàrnan ud; agus 'ur n-eòlas air feartan na cruinne a rannsaich sibh cho farsuinn. Ach mar Ilich 's mar Ghàidheil 's i 'n inbhe àrd air an d' ràinig sibh mar Sgoilear Gàilig is mò meas leinn.

Gheibh thu fàilte 'n tìr nan Gàidheal
'Se do bheatha 'n tìr nan Gall;
Ni gach triath riutsa comunn
Gheibh thu moladh 'n Eirinn thall.

Ach cha'n ann am measg uile Ghàidheil na h-Alba agus na h-Eireann a mhàin a tha meas agus cliù agaibh. Tha sìol a' Ghàidheil feadh an t-saoghail fharsuinn eòlach air 'ur n-ainm am measg nan Sgoilearan Gàilig is feàrr—na Manannaich is na Cimrich, na Gaidheil feadh na Roinn-Eòrpa agus iadsan a tha sgapte feadh ùr-threabhachas Bhreatuinn. 'S cha'n ann o Ghàidheil a mhàin a gheibh sibh éisdeachd ann an tagradh aobhar an dùthcha agus an cànain. Is ann le mòr mheas agus taing a tha sinn a' toirt so fainear. Ann a bhi toirt ar cùisean agus ar litreachas Gàilig fa chomhair an t-saoghail a bha roimhe so aineolach orra, agus dh'an robh iad mar ni nach fhiù agus 'nan gràin, chleachd sibhse an ciall, an tuigse fharsuinn, agus an geur bhreithneachadh sin a tha 'g 'ar cliùthachadh air a leithid do dhòigh agus gu'n do ghlac sibh cluas agus aire na rìgheachd a thaobh fìor ghnè agus cànain a' Ghàidheil. Ni sinn, uime sin, uaill ás'ur fòghlum Gàidhealach, cho mhath agus ás an fhìor spiorad uasal a gheibh fàilte dhuibh ann an teach nan triath mar ann am bothan nam bochd. 'S i ghnè so a tharruing agus a tha gleidheadh dhuibh cridhe nan Ileach, agus gràdh na Gàidhealtachd an coitcheannas. So an spiorad, mòrail, anmadail, dùthchasach, a ni 'ur n-ainmse 'na "Sgeul Gaidhealach" do linntibh ri teachd; a chumas e am beò-chuimhne nan Ileach mar tha suinn na Féinne ann an eachdraidh ar cinneil; a bheir 'ur cliù sìos troimh raointean neo-bhàsmhoireachd eachdraidh ar dùthcha, 'nuair a bhios mòran do luchd-acraichean na Gàidhealtachd air an adhlachadh ann an cladh na dìchuimhn' 's na fuath, a chionn gu'n d'rinn iad an dìchioll 'nam mi-chneasdachd 's 'nam buirbe air na Gàidheil bhochda fhògradh 's a chaitheadh ás; eadhon o Cheann Leòdhais gus an Roinn Ilich, 's o'n Charbh gu Maol Chinn-tìre, bidh sgeòil oirbh air son 'ur n-euchdan Gàidhealach, 'ur sgrùdadh 's 'ur costus mu'n Ghàilig,—sgeòil a lìonadh leabhar cho farsuinn ri fear nan ceud dàn agaibh féin, "Leabhar na Feinne"; agus bidh mac-talla á com cnuic na Gàilig, agus gu h-àraidh á creagan aosda Ile, ag aithris 'ur n-ainm le taing air son gnìomh 'ur pinn agus bàigh 'ur cridhe a thaobh seann luchd-àiteachaidh na h-Alba agus cainnt bhinn bhlasda ar sìnnsear. Agus cho fada 'sa chluinnear ceilearadh nan eun ann an coille fhàsgaich an Tigh Bhàin; cho fad 'sa mhaireas ràn na Tràigh-Mòire, no bhriseas tonn air Tràigh-Langa; cho fad 'sa shnàmhas a' gheallach os ceann Ghleann Phròaig, no dh' éireas a' ghrian air leitir chiair na Lanndaidh, bidh 'ur n-ainm agus 'ur cliù 'nan ceòl agus 'nan solus dhuinne agus dhoibhsan a thig 'nar déigh,—seadh, bidh cridhe nan Ileach agaibh mar oighreachd nach urrainn a bhi air a ceannach le òr na cruinne.

Ile gu brath.